

konden mij helpen aan de naam van mijn vondst. Daarop nam ik een uitgebreide, buitenlandsche Flora ter hand en bemerkte tot mijn blijdschap, dat ik een buitengewoon goede vondst had gedaan, want de plant bleek een voor Nederland geheel nieuwe soort te zijn: *Ramischia secunda* Grck. (Synoniem *Pyrola secunda* L.) ZIE DEEL VII bl. 184^t

Dat men met de vondst van zoo'n plantje nog blijder kan zijn dan met een goudstuk uit de Romeinsche tijd, zal elke botanist begrijpen. Maar nog bestond er twijfel, of de plant bijgeval vergeten was in Suringar's zak-flora op te nemen; want een nieuwe plant te vinden is tegenwoordig een heele gebeurtenis; vooral als het er niet een is, die bij toeval naar ons land is overgewaaid en dicht bij de losplaats van graan of zoo iets is opgeschooten, of uit het buitenland met de stroom op een uiterwaard is gebracht. Dat zijn in de meeste gevallen maar kometen voor onze Flora, die verdwijnen al heel spoedig weer.

Maar mijn plant stond daar, op een plek ver van een rivier, ver van alle fabrieken of woningen zelfs, en zeker al jaren; want behalve de vijf exemplaren, die ik dicht bij elkaar in bloei zag, kon ik een eind verder nog eenige niet bloeiende planten aan de bladeren onderscheiden.

Dadelijk zond ik daarom de *Ramischia* aan Professor Suringar; al de volgende dag wist ik, dat ik mij niet blij had gemaakt met een doode musch; en wel door de brief, die ik (met verlof van de schrijver) laat volgen, om de bijzonderheid betreffende de plant in kwestie, daarin vermeld.

Leiden, 23 Juni '98.

Wet. Ed. Heer,

In antwoord op Uw schrijven aan Prof. Suringar, heb ik de eer U mede te deelen dat uwe determinatie van *Ramischia* (*Pyrola*) *Secunda* Garcke juist is. Tevens dat zij nieuw voor onze flora is.

Er is slechts ééne opgave omtrent haar voor-

komen in ons land, dateerende van 1849. Dr. van den Borch deelde daarover in het jaarverslag der botanische Vereeniging (Cfr. Kruidk. Archief 1. II*. p. 20) het volgende mede: „*P. Secunda*. Een exemplaar dezer plant is door mij aangetroffen onder een menigte in de Hollandsche duinen (waarschijnlijk bij Wassenaar) vroeger verzamelde exx. van *P. rotundifolia*, met welke zij onopgemerkt moet medegenomen zijn. Hare indigeniteit berust derhalve op een zeer zwak argument; ik wilde ze echter niet met stilzwijgen voorbijgaan, omdat er tegen hare indigeniteit geen argument a priori bestaat en ik integendeel vermoed, dat zij zoowel als andere soorten van dit geslacht bij ons slechts op eenen ontdekker wacht.”

Andere exemplaren bevinden zich niet in het Herbarium der Vereeniging, zoodat gij u als de werkelijke ontdekker moogt beschouwen.

Daar gij niets vermeldt omtrent eventuele terugzending, ligt het waarschijnlijk in uwe bedoeling het exemplaar voor het Herbarium der Ned. Botanische Vereeniging te willen afstaan.

Mocht gij bij uwe nadere onderzoekingen nog over versche exemplaren kunnen beschikken, dan houd ik mij aanbevolen een plant te ontvangen

ter afbeelding in de Flora Batava. (Dit is al geschied. H.)

L. VUIJCK,
Conservator v/d Nederlandsche Botanische Vereeniging.

Uit de bijzonderheid, in deze brief genoemd, kan blijken, dat men ook in de duinstreek kans heeft op het vinden van deze plant. Met behulp van de teekening en de beschrijving, die ik hier bijvoeg, zal het ieder gemakkelijk vallen het plantje te vinden, als het er is.

Waarschijnlijk is deze *Ramischia* in ons land evenmin aan één plek gebonden als de Alpensalamander en als de Knofloofpad, die, zooals uit de Vragen

